

Ca-Nostra

*** ANY TERCER NÚM 136 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 1 DE OCTUBRE DE 1910 ***

ESTUDIS SOCIALS

EL CRISTIANISME HA REHABILITAT LA DONA CONSTITUINTLA ESPOSA I MARE.

Quant l'Evangelí no hagués fet res pus per la família que donar a n-el matrimoni per pedres fonamentades els tres grans principis de santetat, d'indissolubilitat i d'unitat, ja nos hauria fet un immens servici. Gracies a n-aqueys principis qu'ella ha vulgarisats dins el món, la dona ja no serà pel seu homo la jugueta de ses capritxades. Ella ha trobat en el fogar el lloc i l'ofici que li pertoca. Els fiys que té de son matrimoni no están exposats a que los manqui, per mor del divorci, l'esment y l'educació que no-més elles i sos pares poden donar convenientement. Empero l'Evangelí no ensenya únicament a n-els homos les lleys santes e inmutables que regeixen el matrimoni; també los fá present quines relacions y atencions mereix l'esposa y quins respectes se deuen haver de tenir a n-els infants,

Sant Pau, l'Apostol prodigiós y dexeble de Jesucrist, interpreta el pensament de son Mestre i regonex que'l marit es el president de la família i que la dona li deu obediencia: «Dones,—escriu a la carta qu'enviá en els feels efessians—estau sotmeses a n-els vostros esposos, com a n-el Senyor; car el marit es cap de la dona, axí com Cristo es el cap de l'Esglesia qui es son cos i de la qual Ell es Salvador. Idó, de la matexa manera que l'Esglesia está sotmesa a Cristo, les dones deuen estar sotmeses a llur espòs en tota cosa» (Efes. V. 22—4.)

Empero després d'haver afirmat aquexa dependencia de l'esposa, l'Apostol afegex a continuació: «Esposos, estimau les vostres dones com Jesucrist ha estimat la seua Esglesia... vollros deveu estimarles com si fossen el vostre propi cos. Aquell qui estima sa dona, es a sí metex que estima. Car, jamay ningú avorrex sa propia carn, sino que la nodrex i li té cura, com Cristo ho fa am l'Esglesia. Es per axò que l'homo dexará son pare y sa mare y s'unirà am sa dona y ells dos ja no farán més que una sola carn... En lo demés, que cada qual de voltros estimi s'esposa com a ell metex y que la dona respecti son marit» (Ib. V, 25, etc.)

Aquex llenguatge es singularment nou, qui rompam totes les idees corrents aleshores y retorna a l'esposa sa dignitat tant de temps despreciada. La dona casada dexa d'esser una simple esclava sens autoritat y sense drets, obliga-

da a sufrir tots els capritxos y totes les brutalitats d'un amo qui no veu sovint en ella mes qu'un ser inferior, incapàs de conduirse y únicament creat per sometirse a la seua voluntat y per prestarse a n-els seus plers. No. Ella ja es devenguda companyera d'ell, al qual s'hi es entregada am llibertat plena, ja li es igual, ja es la mare honorada dels seus fiys, la guardiana respectada de son fogar, l'angel d'un amor abans desconegut perque l'era trepitjat; y si ella deu testimoniarli a ell deferenza y sumissió, aquesta sumissió y deferenza son llargament compensades am la tendresa, el respecte y la protecció que l'enrevolten confiadament.

La dona, esposa y mare, no beneirà abastament el be qu'ha rebut de l'Evangelí. Ell l'ha encontrada en estat ignominiós de rebaxament y de despreci; y l'ha pujada, l'ha rehabilitada, l'ha col·locada com d'alt una especie d'aitar domèstic al peu del qual pare e infants rendexen tribut de respecte y d'amor. Que's compari la situació d'are am la situació d'altre temps, y se veurá quantes coses deu a les ensenyances de Cristo.

«Aquesta millora de la situació de la dona—diu M. Laboulaye—es deguda clarissimament a les influencias cristianes. No es per suavissió insensible que les lleys romanes son arribades aquí; llurs principis no duyen semblants consequéncias. Axò va esser per un canvi complet de la l·legislació que les idees cristianes s'obriren pas y asseguraren a la dona una justa preponderancia. Aquesta revolució legal, que data de Constanti, va esser la consagració de la gran revolució social que havia comensada feya tres centurries. Es lo que no volen monprendre aquells qui acusen a Constanti y Jusliniá d'haver capgirat la jurisdicció romana. Ah si, sens dupte capgiraren tota aquesta antiguedat pagana; empero am l'intent de sustituir la duresa dels veys principis a n la suavitat dels principis cristians. Es axò qu'explica la persistencia de les lleys romanes fins avuy en dia. Aquestes lleys qu'han romases no son les lleys de la república, son les lleys dels emperadors cristians, es la moral cristiana realisada y cristalisada dins les intitucions. Tot lo qu'era de Roma pagana s'ha secat s'es mort poc a poc: les branques vives únicament nos son vengudes del Cristianisme, y aquestes durarán mentres durí aquexa divina Relligió» (*Recherches sur la condition des femmes*—Droit romain, II, chap VII)

(Acabará)

UN CATEQUISTA.

CONTEMPLANT

(AL PRIMER ANIVERSARI DE LA MORT DE MA BENVOLGUDA ESPOSA)

*Soliu som. Contemplant naturalesa
recort amics selectes que finiren,
qu'ensibiments poètics prou sentiren
enamorats de l'art y la bellesa.*

*La santa poesia mitx compresa
perdura trionfalment, sobre'l món gira,
pot ser vora sa fossa, riu... suspira...
sa fossa sense llum... tota aridesa...*

*¡Oh pobre cor! ¿sospites per ventura
que sols sobre la terra hi ha fartura?
¿Que sols aquí reflen rossinyols?...*

*Descansa, doncs: els esperits qu'anyores
no n'han perdut les gracies voladores...
volen dins esclator de millors sols.*

MIQUEL DURÁN.

Inca 28 de Septiembre de 1910.

Una carteta a n-el Papa y la contestació de Pío X.

Els periòdics han parlat del decret ab qu'es mana que'ls nins rebín la Comunió y cumplesquin el precepte pasqual desde que entrin a us de rahó, lo que es un dever quan tenen set anys poch més o manco. Desde ara quedarà idò desautorizada la costum de fer combrregar als nins al tenir deu, onze y dotze anys.

El decret aquest sobre la primera Comunió, es estat rebut ab gaubansa en tots els paissos catòlics. Per demostrar aquesta alegria un ninet de Desvres (Pas de Calais, França), anomenat Gerard Vandénbrouque, va dirigir al Papa Pío X una carta qu'es una preciositat, y que volem reproduir, juntament ab la contestació que'l Soberá Pontífice doná al sentidíssim escrit del nin Gerard.

Deya l'escrit d'aquest:

«Santíssim Pare:

Hi ha un ninet francès que s'atreveix a escriure a Vosra Santetat per expressar sa alegria profunda per poder rebre a Jesús. Jo tenc tot just set anys cumplicts: podré idò fer la meua Primera Comunió! Quina alegria! Estim tant a Jesús Infant! Jo li pregaré per Vosra Santetat, oh Sant Pare, perque vos conservi llars anys, per protegir als germanets y germanetes meves de tota la França. Dignauvos, oh Sant Pare, beneir al vostre petit fill;

vulgau benehir també als meus estimats pares y al meu germà que s'es acostat a la Sagrada Taula aquest meteix any. El vostre devot fill Gerard, oh Sant Pare, promet viure sempre com un bon cristià.

Gerard Vandenbrouque.

El Papa ha volgut mostrar la seva satisfacció per aquests nobles sentiments, dirigint una carta autògrafa y un recor al ninet que li havia escrit. L'escrit papal está concebut en aquests termes:

«Mon estimat Gerard:

La teva carteta m'ha consolat en gran manera, pués si, com diu el Psalmista, es per la boca dels ninets y dels infants de llet que Deu reb lloança perfeta, essent ell meteix qui deslliga la seva llengua, per lo que'l meteix Deu es qui volia aquell Decret referent a la primera Comunió dels ninets.

Jo't don les gracies per aquesta consolació, y més encara per les oracions que farás per mi al bon Jesús quan dins alguns dies el rebrás en la Santa Comunió. Aixís, en regonexement t'enviy per aquesta festa una petita memòria y pregaré per tú, perquè't conservi sempre bó com a n-aquell dia, per consolació de tots els teus estimats.

Per lo tant, benvolgut Gerard, concedesc en coral efecte, a tú, a tos estimats pares, al teu bon germà y a tots als ninets de Fransa, perquè t'imitin en fer aviat la Santa Comunió per demostrar el seu amor a Jesús, una benedicció molt especial.

Del Vaticà, 2 Septembre 1910

PIO X, PAPA.»

Una bella llissó

A n-els nostros temps de llibertat y civilització s'ofen y s'insulta impunement als ministres de Deu. El vestit talar a dins alguns redols de la Societat ja no's digne de respecte. Passa un capellà y als minyons del carrer lo saluden imitant el cant del corp y les persones mes crescudes no tenen més Ave pel Sacerdot que les ignominioses paraules de sac de carbó, escerabat, bestia negra etz. etz. ¡Es el progrés del temps qu'ha urbanitzat la llengua humana!

Idó be, aquesta gent tan educada qu'aprenega avuy, qu'aprenega d'en Josué Carducci. Ell ha cantat un himne a Satanás contra Deu y contra l'Església, pero personalment va respectar sempre les persones religioses. Un dia després de pujar a la càtedra explicava la seva llissó a un bon estol d'estudiants, quant de sopte s'obrí la porta y entrá un capellà també dexeble seu. A n-el mateix instant s'axeixa un desvergonyit y lligítim representant d'aquella estudiantesca; interromp al professor y crida amb veu forta: *entra l'obscurantisme*.

En Carducci'l va sentir; calla, mira una y un'altra vegada el dexeble imprudent, s'axeixa let un tigre y tirant un llibre a n-el cap d'aquell jove mal educat, crida amb totes les seues forses: *Entrí l'obscurantisme, però surtí la villania*.

Ben dit y ben fet.

¡Q'ho seria de bo, que llegissen aquesta historia molts d'estudiants y no-estudiants dels nostros dies, que sempre tenen la boca plena d'impertinencies per dirigir als ministres del altar!

Xiclet.

Impresión de las Llagas de San Francisco

ROMANCE.

*Predicando con ejemplos
y más bien que con palabras
el pobrecito de Asís
por el mundo caminaba.
Los carismas interiores
que el Señor le prodigara,
no pudiendo contenerse
en el recinto del alma,
salían como torrentes
del fondo de su garganta
convertidos en mil cánticos
de su Dios en alabanza.
Las florecillas del campo
que la mano de Dios planta
le inducían a exclamar
sin atreverse á tocarlas
«ya sé lo que me decís
que ame á Dios» y más le amaba,
con aquel amor tan puro
en que el Serafín se inflama.
Predicando con ejemplos
y más bien que con palabras
el pobrecito de Asís
por el mundo caminaba,
ocultando sus virtudes
con una humildad sin tasa
que á los ojos de los hombres
por loco á veces pasaba;
más Dios, á quien le complacen
los humildes y le agradan
queriéndole conceder
de su amor pruebas palmarias,
determinó que Francisco
en el cuerpo le imitara,
como ya por las virtudes
imitábale en el alma.
Llamóle con suaves toques,
inspiróle con su gracia
y, acudió el nuevo Abraham
a la voz que le llamaba
del Tabor del monte Alberna
en la cumbre solitaria.
De rodillas sobre el suelo
de las rocas elevadas
cuyos enormes picachos
á los cielos se levantan,
postrado sobre las peñas
que circuyen en sus plantas
precipicios insondables
y cavernas delitadas.
Francisco medita en Dios
con ayunos y con lágrimas
extasiado ante la vista
del soberbio panorama,
y en aquel nuevo Calvario
que el Señor le revelara
pídele tener con El
más perfecta semejanza,
discutiendo con la mente
sobre su pasión sagrada.
De su corazón las fibras
conmovidas por la gracia
pídele ser enclavado
en la Cruz con cuerpo y alma,
pídele que su cabeza
crucen espinas amargas,
pídele que su costado
fuera abierto con la lanza,*

que sus manos y sus pies
duros clavos traspasaran.

*Predicando con ejemplos
y más bien que con palabras
el pobrecito de Asís
por el mundo caminaba
y un día, día feliz,
en su risueña mañana
cerca del día en el que
celebra la Iglesia santa
la Exaltación de la Cruz
con pompas extraordinarias,
mientras extático el santo
entre místicas plegarias
en los divinos misterios
fervoroso meditaba,
de hinojos en la vertiente
de la altísima montaña
ve que un puro Serafín
con sus bellísimas alas,
desciende desde los cielos
cruzando veloz las auras
y al llegar cerca de sí
con las alas desplegadas
vé de un ser crucificado
la figura veneranda
y... poderosa corriente
que del Serafín dimana
es inducida á Francisco,
que se turba, se anonada
y entendiendo la visión
en amor de Dios se abrasa.*

*Predicando con ejemplos
y más bien que con palabras
el pobrecito de Asís
por el mundo caminaba,
y aunque su grande humildad
tanto luchó en ocultarlas
en su costado derecho,
en sus pies y manos santas
se veían las señales
rubicundas de las llagas,
que Dios, queriéndole dar
de su amor pruebas palmarias,
quiso imprimir en su cuerpo
para que en él le imitara
como ya por las virtudes
imitábale en el alma.*

CÁRLOS TENAS AZNAR
Seminarista

Publicacions Rebudes

El valent y agradós setmanari «La Bandera Regional» que tants bons panxons de riayes mostra pagar en les seves agudes caricatures, acaba de publicar un follet sobre *Las Cortes de Cádiz* ab motiu de la celebració del seu primer centenari, escrit per D. Juan M.ª Roma.

Conté: son origen, sa constitució, els seus fets y conseqüencies.

Perque nostros lectors se fassen càrrec de les tendencies de l'esmentat follet y de lo que foren les Cortes de Cádiz ne copiam la

CONCLUSIÓN: HOY COMO AYER.

He ahí todo lo que esencialmente le ocurre á un estudioso, si es patriota, al resumir sus ideas sobre las Cortes de Cádiz. No será de más que, al celebrar los otros su centenario, lo hayamos recordado.

Todo lo de aquellas Cortes, excepto algunos detalles de menor cuantía, es censurable, antipatriótico, antirreligioso, antiespañol, tanto, que de ahí dimana «como legalidad ideal» el destrozo más horrendo del alma española: *ni Dios, ni Patria, ni Rey*.

Estamos en el Centenario. Y siendo esto

así, es lógico que los liberales de todo cuero, reunidos en apretado haz, celebren aquella abomible asamblea, que todo lo hizo mal, excepto alguna que otra copia de la constitución medioeval española.

Los liberales de hoy, como los liberales de ayer, tienen sus padres legítimos en aquellos legisladores ligeros y antipatriotas. Copiar á Briand ó á Waldeck-Rousseau ó á Combes de hoy es copiar á Voltaire, Syeyes ó Napoleón de ayer. Visitar en Rambouillet á Fallières, para recibir órdenes, no se diferencia de visitar á Napoleón en Bayona, para recibir inspiraciones. Copiar la ley del candelero francés y traducirlo en español, no lleva diferencia alguna á coger la Constitución de Bayona y llevarla á Cádiz mal traducida. Estar á las órdenes de la Masonería cosmopolita presidida por el italiano Natán y el Rey Eduardo VII, es lo mismo que estar sujetos al conde de Grases, Gran Oriente francés, y á Napoleón I.

Hoy como ayer. Mañana como hoy. Los tradicionalistas debemos divulgar esta estructura de las Cortes de Cádiz, para hacerlas aborrecibles, como se merecen, ante el heroico pueblo español. Y para oponer fecha á fecha y centenario á centenario y política á política, celebremos con entusiasmo el centenario del insigne Balmes, que nació el año mismo de reunión de aquellas Cortes nefandas, y que, representación genuina de la España tradicionalista, es y representa todo lo contrario de aquellas Cortes de triste recordación.

Está bien que ministro como Julio Borell, el colosal ignorante de las redacciones madrileñas, escoja, entre Balmes y las Cortes de Cádiz, á las Cortes de Cádiz. Es lógica la elección y estará allá el gacetillero del ministerio más en carácter. Pero nosotros, y con nosotros todos los españoles de corazón recto que conozcan la historia interna de aquel Congreso y conozcan asimismo el pensar y el sentir del insigne filósofo de Vich, hemos de alzar á la faz de la Patria toda, la estatua y la doctrina del gran pensador, diciendo á los hombres de buena voluntad:

—Este, este es España. Este—y no aquellos ignorantes clarlatanes—bebe ser nuestra luz, nuestro guía y nuestra bandera.

Manifestació del 2 d'Octubre

Demà, dia 2 d'Octubre, els catòlics espanyols estan preparats per fer una gran manifestació general contra la política anticlerical i antirreligiosa del Govern democrata.

Se coneix qu'a n'En Canalejas li fan mal d'uyes les manifestacions catòliques, massa heu ha manifestat en les coses que ha fetes y els pífols qu'ha tocat per desvirtuar la seva grandiosa importància.

Primé aturá la manifestació de Bilbao, després prohibí la de San Sebastián que va haver de prendre militarment per aturarla. Aleshores mudá de política, y dexá fer la de Catalunya; però el dilluns manifestá a n-els periodistes que alló havia estat un fracàs y, sortintli la criada respondua, vengueren les estadístiques que afirmen qu'es celebraren més de 160 APLECHS, que'ls manifestants eren 279,300 y que més de 305 oradors dirigien la paraula als catòlics protestants de la política canalejista.

Per la manifestació de demà l'home fa potedetes, y tot son emperons y carregá el musol a n-els governadors perque donin o neguin el permís, segon convengui a la pruden-

cia (masònica) en ses respectives provincies. En l'escussa que no embarassin el tránzit ordena que les autoritats senyalin la carrera qu'han de recorre, y ab això donar armes per poder fer deslluir l'esplendidés de les manifestacions. Però de qui té més rebieta, es de la Junta Organissadora de Bilbao, iniciadora de tants d'entusiasmes, y així es que per tercera vegada los priva la manifestació.

El Sr. Canalejas, tot heu fa, segons diu, per evitá desramament de Sanc. Un poc de lògica Sr. President: ¿Si es així per que no fa aturar els miures que fan desramar sanc preciosa de torero, enviant tots els que poden veure Sant Pere?

Dexem En Canalejas, en los seus embuys y nerviositats que ben car li han de costar, y a anem tots, bons mallorquins, a n-el Rosari qu'es celebrará demá a la Seu y a totes les parroquies de Mallorca, perque Deu Nostro Senyor, per intercessió de la Verge María, salvi la pobre Espanya del cataclisme que li está demunt. Fassem oracions fervents y constants, estimant més que nostres pregaries sien escoltades al Cel que nostres protestes a la terra. Deu, en noltres y sense noltres, pot fer naufragar el cavall y el cavaller Fareó modern dins les aigües del mar roig de la seva impietat.

—OBRES SON AMORS—

Suscripció dels devots de la Sagrada Família per regalar el dia de sa Festivitat plaquetes d'estalvis de 5 pessetes cada una a famlies necessitades y d'honorades costums en memoria de Jesús, María y Joseph, model de famlies cristianes.

Suma anterior 15'10

Una devota persona, a la Sagrada Família per una gracia rebuda 1'00—D. Pere d'Alcántara Mulet, perque la protesta del 2 d'Octubre sia poderosa per desbaratar els plans antirreligiosos de les avansades del infern 2'00.

Total 17'10.

Cronico d'Inca

Octubre de 1910

Dia 19.—Rebem un memorandum de D. Ignaci Figuerola, de Palma, en que mos fa a saber que acaba de tornar de les principals capitals del País y Estranger, de efectuar compres propies per la vinent temporada del hivern.

Dia 25.—La majoria conservadora del Ajuntament y altres distingides persones d'Inca passen a n-el poblet de Binianar a saludar lo Exm. D. Antoni Maura, aon es en la seva Senyora, D.ª Esperansa Gamazo, a honorá la primera pedra de la nova iglesia que s'ha de construir. Lo Rdm. Sr. Bisbe la beneí.

—A n-el Cementeri d'Inca continua, a les 4 y mitja de la tarde, la novena d'ànimes.

—A n-el carré de Mallorca una bestia se fa por d'una bisseteta y gira el carretó quedant un passatger ab un peu desviat. Despuhehi ja hi va haver un'altra girada. No aguantant per sustos, cada punt els veïnats hem de corre a prestar auxili. Si no se dexás

corre per dins la població no hi hauria tantes travaldés y se evitaria el perill en que sempre seguit están per aquesta capamuntada pels infants del carré.

Y encara no havem dit tot lo que passa a n-aquest ditxós carré! Qualca dia sentim unes oloretes que embalsamen, de carn de bestia de carnatje frita que fan entrar en gana a un mort. Mes callem que tant meteix no s'hi posará remey.

Dia 29.—Se fa la processó, votada per la villa, per l'aniversari dels prodigiosos suors del Sant Cristó d'Inca.

Per tercera vegada insistim en la proposta de posar una lápida de márbol en el lloc aon se verificá el prodigi, que recordás en rics caràcters l'història dels suors de nostro Sant Cristó. A tal lloc ara s'hi han fets uns nous casats, l'amo poc interés hi ha de tenir que dins casaveva se puguen puntualisar tant dolces recordanses; però nostres autoritats que deven mirar per l'història patria y per petuar a fe de l'avior s'honorarien en gran manera fent construir dita lápida y posantla a l'enfront del carré de Palmer a n-el lloc que correspon.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat

		Pessetes:
Bessó	el quintá de	a 91'50
Blat	la cortera de	a 17'00
Xeixa	id	a 18'00
Ordi	id	a 10'60
Ordi foraster	id	a 09'50
Sivada	id	a 08'50
Ídem. forastera	id	a 07'50
Faves cuitores	id	a 18'50
Ídem orninaries	id	a 18'00
Ídem. pel bistia	id	a 17'00
Blat de les Indies	id	a 16'00
Monjetes de confit	id	a 30'00
Ídem. blanques	id	a 27'00
Safra s'unsá	id	a 03'00

Secció de Cultos

Dia 2, a Sant Domingo festa de la Mare de Deu del Roser.

Hi haurá completes la nit abans. A les 7 del matí Comunió General, a les 9 y mitja Tercia cantada y Ofici Major en sermó. Al capvespre: Vespres, processó per la Vila y tot seguit sermó y solemne benedició de rosaris.

Dia 3, a San Francesc, entrada de nit, Completes solemnes.

Dia 4, a les set Comunió General pels terciaris. A les 9 y mitja Tercia cantada, Ofici Major en sermó per Moss. Joseph Auba. Entrada de nit, conclusió de la Novena en sermó pel meteix orador del matí, finalment, se donara l'Absolució general ab indulgencia plenaria y se celebrará la piedosa cerimonia de la mort del Sant Patriarca.

CORRESPONDENCIA

A Moss. B. Juan, D. B. Ferrá, D. J. Bibiloni, D. M. Ferrá, y D. Joseph Aguiló donam les gracies pels treballs que nos feren pel nombre dedicat a Balmes.

Un Cronista: El seu treball *Estudi Social* ens agrada ferm y esperám el darrer article.

D. M. Ferrá: Rebut el seu sonet. Gracies. Enviats els nombres a M. J. J.

D. Ll. Cortés: Publicarem sa poesia. Gracies.

D. C. T. Pensávem qu'el seu treball era en prosa. En poesia per noltres resulta un poc llarg. Aixímeteix hi va.

Moss. G. R. Sempre li hem servit Ca-nostre. Aquests bons carters de devers Sineu mereixen que los treguen sa vessa.

D. F. R. Les postals geográfiques son a 10 céntims. ¿V. que coneix Es Cabó Roig? Li torna el saludó.

Cultura Popular

LA TOILETTE DELS ANIMALS

No hi ha dupte que hi ha animals més nets que molts homes. Es de notar que en la naturalesa les besties tenen un tocador complet.

La naturalesa ha posat en totes parts aigo, que es el millor dels cosmètics, una especie do sabó natural, que es la saliva, la materia grexosa que sustitueix en ells les pomades; la pols dels camins l'empleen els animals com a polvos d'arròs, y com a essencia aprofiten les plantes aromàtiques.

¿Qui no ha vist el moix rentarse la cara?

Les Moneyes menjen ab molta llimpiesa y, després de menjar s'axuguen la boca.

Un ximpancé educat per Buffón s'axugava la boca cada vegada que bevia.

Els ossos agafen ab la boca als seus fiys pel coll y los sumergexen en els rius o estanys que troben.

Els esquiroles sempre cerquen en els arbres branques que arribin fins a l'aigo per poder netejar-se.

Els aucells son més nets encara que'ls mamífers. Qualsevol que hagi tengut una gabia ab aucells haurá pogut observar quant els agrada banyarse.

Les aronelles, al atravessa el mar, se banyen; canvien d'ala, y de tant en tant aletellen per que'ls arribi l'aigo a tot el cos.

Els insectes tampoc se queden enderrera. Basta un sol exemple.

Observau una mosca quieta, y veureu com se frega les potes y el cap.

Axó no vol dir qu'a n-el món hi manquin porcs.

¡Es clar que no!... ¡Per xó's veu la diferencia!

SOLUCIONS A LA FUGA DE VOCALS DEL NÚMERO ANTERIOR

Qui molt xerra sovint 'serra:

y es gran xerrayna

el President de Ministres

qui nos governa

¿Com ha d'anar dirigida

la pobre Espanya!

FUGA DE VOCALS

F. r. m. t. g. d. v. n. t. p. s. s. t. s.

P. r. z. g. . . e. s. m. . . x

. . . s. m. n. j. n. l. s. . n. g. l. s. n. t. s.

. . . l. s. . b. r. r. s. q. . l. l. d. r. g. . . x.

ES CABO ROIG

Llibreria d'En MIQUEL DURÁN
Carré de Mallorca, 1.— Inca.

DERRERES OBRES REBUDES

LA EDUCACIÓN MORAL pel P. Ramón Ruiz Amado de la companyia de Jesús.

PRÁCTICA DEL AMOR Á JESUCRISTO per Sant Alfons Maria de Ligorio.

LA VIDA DEVOTA (Introducció) per Sant Francisco de Sales.

PREPARACIÓN PARA LA MUERTE per Sant Alfons Maria de Ligorio.

DESPERTADOR EUCARÍSTICO per Mossen Gabriel de Contreras.

CONFÉRENCES THEOLOGIQVES.—Es una obra francesa que tracta sobre les Grans des de la Santísima Vesge Maria Mare de Deu, pel P. L. F. d'Argentau. Dos toms en rústica.

PRONES APOLOGÉTIQUES.—Es una altra obra francesa que parla de les objecions contra la Religió refutats demunt lo Evangelí del Diumenge per l'Abbè Ant. Sabin de la Diócesis de Guenoble. Dos toms en rústica.

IMPRESA DE CA-NOSTRA

A n-Aquest Establiment se té en existencia y se fa tota casta de modelació per jutjats municipals y caxes rurals baix inteligents direccions en exes materies.

Ademés s'estampen cartes comercials, sobres, factures, talonaris, circulars y prospectes d'anuncis.

Gran Casa de Viajeros "LA BALEAR"

de José Pol Salvá

PERIS Y VALERO (antes Paz)

letra, J, pisos 1.º y 2.º—Valencia

On parle français

English spoken.

Man spricht deutsch.

Mén spreeht Hollnäs.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 10 céntims mensuals, 12 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carré de Mallorca, 1, Inca.

PAQUETES PASTILLAS PESETAS

1.ª marca: Chocolate de la Trapa. 400 gramos.	14, 16 y 24	1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2.ª marca: Chocolate de la Familia. 460	14 y 16	1'50, 1'75, 2 y 2'50
3.ª marca: Chocolate Económico. 350	16	1 y 1'25

Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

ALMACENES SAN JOSÉ de

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE LENERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

Sastrería y Camisería

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA

PRECIO FIJO

TRENCADURES

No més patirne * No més patirne

En Rafael ferrari

de ca s'Esmoladó fa correijes per sostenir trencadures de superior calitat, còmodes, lleugeres, que agraden ferm a tots els qui les han provades.

Carrer de Martí Melje, 2.

Inca.—A ca s'Esmoladó.—Inca.

ENQUADERNACIONS

A n-aquesta Administració s'en accepten.